

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Ступник Ярослав Валерійович

*кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри кримінального права
та правоохоронної діяльності*

*ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна*

Триваюча війна росії проти України актуалізувала низку комплексних, багатофакторних загроз існуванню як європейської цивілізації, так і цілих екосистем, в яких ця цивілізація викристалізувалася. Суттєвим чинником обструкції довкілля постає саме злочинність, включаючи воєнні екологічні злочини. Відтворювана ординарна злочинність проти довкілля в Україні поєднувалася з кримінально-агресивним тиском на навколишнє природне середовище, що у ще більшій мірі сприяло й продовжує сприяти метасистемній, глобальній еколого-кліматичній кризі, репрезентуючи загрозу планетарного масштабу¹.

У Спеціальній доповіді Міжурядової групи експертів зі зміни клімату (ІРСС) наголошується на небезпечних змінах клімату, опустелювання, деградацію земель, стале управління земельними ресурсами, продовольчу безпеку та потоки парникових газів у наземних екосистемах. Починаючи з доіндустріального періоду, температура повітря на поверхні суші зросла майже вдвічі. Зміна клімату, включаючи збільшення частоти та інтенсивності надзвичайних ситуацій, лісових пожеж, негативно вплинула на продовольчу безпеку та наземні екосистеми, а також сприяла опустелюванню та деградації земель у багатьох регіонах. Окремо акцентується на тому, що стале управління земельними ресурсами, включаючи стале управління лісами, захист лісів, може запобігти та зменшити деградацію земель, підтримувати її продуктивність, зменшити негативний вплив зміни клімату².

Не потребує додаткових аргументів теза про те, що зміна клімату, виснаження природних ресурсів, забруднення й деградація навколишнього середовища, скорочення біорізноманіття, бідність, зростання нерівності всередині та між країнами, безробіття, збройні конфлікти, екстремізм, тероризм – це лише окремі фрагменти цілого, що залишається за горизонтом, поза спектром видимого. Але воно, це ціле, впливає на фрагменти.

---

¹ Орлов Ю.В., Ступник Я.В. (2023). Кримінологічний аналіз екологічної злочинності в Україні: від ординарної ситуації до контексту війни. Вісник кримінологічної асоціації України. №2 (29). С. 277.

² IPCC Special Report on Climate Change, Desertification, Land Degradation, Sustainable Land Management, Food Security, and Greenhouse gas fluxes in Terrestrial Ecosystems/ Summary for Policymakers Approved Draft. Headline Statements. URL: <https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2019/08/3.-Summary-of-Headline-Statements.pdf>.

Впливаючи ж на фрагменти, ціле кардинально змінити неможливо, хоча й фрагменти, ясна річ, впливають на ціле, ускладнюючи його³.

Разом з тим, не можна закривати очі й на ту обставину, що не лише війна послужила формуванню системних загроз довкіллю. Не менш значущими є й ті внутрішні, ординарні кримінальні практики, які відтворювалися на постійній основі задовго до війни й продовжують відтворюватись вже у воєнний період. Це стійкі кримінальні практики, протидія яким, у комплексі з відсічю збройній агресії та припинення пов'язаних з нею триваючих екологічних злочинів – справа надзвичайної важливості.

Абсолютну більшість кримінальних правопорушень проти довкілля складає незаконна порубка або незаконне зберігання, збут лісу (ст. 246 КК України), причому їх відсоток серед посягань цієї спрямованості збільшився з 33,6% до 52,8%. У 2013–2014 рр. виявилося близько 1000 таких фактів. Після дуже суттєвого зростання у 2015–2016 рр. до 2313 (у 2,3 рази) чисельність цих посягань у наступні три роки зменшувалася, але незначно та у 2019 р. дорівнювала 1961 (-15,2% до рівня 2016 р.). У 2020–2021 р. знову відбулося збільшення цих випадків, спочатку на 30,2%, а потім ще на 12,1%. У 2021 р. зафіксовано 2862 кримінальні правопорушення. У 2022 р. відбулося помірне зниження до рівня 2454. Рівень первинних кримінальних практик у сфері лісового господарства залишається високим, а динаміка – хвилеподібною. При тому звертає на себе увагу вкрай низька ефективність правозастосовної діяльності в аспекті якісного розслідування та направлення кримінальних проваджень до суду з обвинувальними актами. Наочним є дисонанс між кількістю зареєстрованих та направлених до суду кримінальних проваджень. Так, лише 17% проваджень за фактами знищення або пошкодження об'єктів рослинного світу (ст. 245 КК України) завершується складанням обвинувального акту. Не набагато більшим є відсоток успішного завершення розслідувань за фактами незаконних порубок або незаконне зберігання, збут лісу (ст. 246 КК України – 18,8%). Лише 8% проваджень за фактами незаконного полювання (ст. 248 КК України) направляються до суду. І взагалі не завершуються протягом останніх восьми років складанням обвинувальних актів розслідування фактів порушення законодавства про захист рослин (ст. 247 КК України). Незважаючи на низький рівень виявлення і фіксації останніх (щорічно приблизно 4 кримінальних проваджень), абсолютно незадовільною видається ситуація неспроможності реалізувати задачі і досудового розслідування і кримінально-правового регулювання загалом. Як можна переконатися з викладених статистичних даних, динаміка злочинності проти довкілля попри періодичні коливання демонструє загальну та вельми суттєву тенденцію до зростання. Так, у 2014 р. чисельність цих кримінальних правопорушень скоротилася на 10,2% (що не в останню чергу зумовлено скороченням статистичної бази обліку через тимчасову окупацію росією Автономної Республіки Крим, частин Донецької та Луганської областей). У наступні два роки дуже суттєво зросла, на 50,3% щодо рівня 2014 р., у 2017–2018 рр. трохи знизилась до 3529 (-10,9%), в подальші три роки збільшилася,

---

³ Литвинов О.М., Орлов Ю.В. (2020). Антипостмодерн: кримінологічні етюди. Харків : Право, С. 12.

спочатку незначно (+6,8%), а у 2020–2021 рр. більш суттєво (+20,9% та +18,8%) до 5146. Зазначені діяння складали в середньому 0,8% від усіх виявлених в країні кримінальних правопорушень⁴. Натомість у 2022 р. рівень злочинності проти довкілля сягнув відмітки у 4018 кримінальних правопорушень, з яких 742 – кримінальні проступки та 3276 – злочини. І це в цілому відповідає загальному тренду у розвитку криміногенної обстановки, визначальний вплив на яку сформувала війна, повномасштабна збройна агресія російської федерації. Й окрім скорочення території статистичного обліку через тимчасову окупацію частини території України, активне ведення бойових дій, а також значну міграцію населення, виїзд за межі країни близько 8 млн. громадян, фіксується й не менш важливе зрушення у правозастосовній практиці щодо заподіяння шкоди довкіллю взагалі та лісовим ресурсам, лісу, зокрема у бік кваліфікації як воєнних злочинів, тобто за ст. 438 КК України. Україна зіткнулася з тим, що раніше, в тому числі й у період з 2014 по 24.02.2022 р., було радше винятком, аніж правилом – воєнними злочинами проти довкілля. І це значна частина злочинів, які наразі поповнюють статистичний масив саме за ст. 438 КК України. Зокрема, з моменту початку повномасштабного вторгнення рф було зафіксовано 2333 випадки завдання шкоди довкіллю в результаті бойових дій. Завдана шкода оцінюється в 1912 млрд. грн. (в 867 млрд. грн. оцінюється забруднення земель та ґрунтів, 988 млрд. грн. – повітря, 57 млрд. грн – води). Значна шкода була завдана й продовжує завдаватися лісам (зокрема, в результаті пожеж), об'єктам природно-заповідного фонду, біорізноманіттю, корисним копалинам⁵. Водночас варто відзначити, що далеко не завжди відбувається адекватна реакція на злочинне спричинення шкоди довкіллю з боку правоохоронних органів, що сприяє їх латентизації.

Дуже важливим практичним аспектом відшкодування завданих збитків є збір даних та доказів, фіксування фактів шкоди, убезпечення надійних даних про базовий стан довкілля (до вторгнення та до завдання шкоди), і тут без допомоги міжнародних партнерів ми не зможемо забезпечити безумовну відповідальність агресора за використання довкілля в якості воєнних цілей та для воєнних цілей армії агресора. Попросити та отримати таку допомогу (експертну, технічну, фінансову, організаційну, та ін.) ще не пізно, адже наслідки та факти екоциду ми будемо ще довго виявляти після закінчення воєнних дій та перемоги України.

На жаль, але продовження бойових дій спричиняє непоправну шкоду цілим екосистемам, збереження і відродження функціоналу яких має стати складовою концепції перехідного правосуддя для України, а також сформувати окремий фокус уваги на рівні міжнародного кримінального правосуддя.

---

⁴ Кримінальна ситуація в Україні: основні тенденції. 2021 рік (2022).: монографія / авт. кол. М.Г.Вербенський, О.Г.Кулик, І.В.Наумова та ін.; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. М.Г. Вербенського. Вінниця : ТВОРИ, С. 98–99

⁵ «United for Justice»: притягнення до відповідальності за воєнні злочини проти довкілля. Екологія. Право. Людина. 2023. 8 березня. URL: <http://epl.org.ua/announces/united-for-justice-prytyagnennya-do-vidpovidalnosti-za-voeyenni-zlochyny-proti-dovkillya/#:~:text=D0%B8>.